

gende, nemlig Forslag til Lov om Forandring i Koloniallov for de dansk-vestindiske Øer af 27de November 1863, vil jeg ikke lægge Hindringer i Vejen for, at man ved Behandlingen af det første Lovforslag tillige kan komme ind paa Behandlingen af det andet Lovforslag, hvorimod Afstemningen over disse Forslag selvfølgelig finder Sted særskilt.

Forhandlingen er aabnet.

Clausen: Disse Lovforslag ere gamle Bekendte i Tinget, men jeg kunde dog ønske at indlede Behandlingen af dem med et Par Bemærkninger. Jeg vilde meget ønske, om Forholdene kunde stille sig saaledes, at vi i indværende Aar kunde faa en Overenskomst i Stand om det foreliggende Forslag om Statskassens Overtagelse af St. Croix Fællessukkerfogier. Ikke alene fordi Afsløsningssummen stiger hvert Aar med Paalægning af Renter, den er jo saaledes stegen fra 424,500 Kr. i det Jærligt Forslaget blev forelagt første Gang til 543,360 Kr., som Beløbet nu andrager. Man ser altsaa, at Summen er stegen med c. 120,000 Kr. ved Renternes Paalægning. Men ogsaa af Hensyn til Ordningen af Forholdet til Kolonialkassen kunde jeg ønske, at vi fik dette Spørgsmaal ud af Verden, thi naar vi mulig komme til en Ordning af Koloniernes Forhold til Statskassen, kunde det tænkes at vanskeliggøre en Ordning af dette Forhold, idet Aktiehaveerne, naar Kolonialkassens Forhold blev ordnet, da havde faa meget mere betryggende Garanti. Man ved jo nemlig, at Kolonialkassen garanterer for Aktierne, og dette vil mulig vanskeliggøre en senere Overenskomst. Jeg anbefaler derfor, at man først kommer til en Overenskomst om dette Forslag, særlig da det dog ikke kan siges, at de Betingelser, der foreslaas, ere særdeles urimelige. Man foreslaar jo nemlig Afsløsningen sat til 30 pCt. af den hele Kapital. Jeg skal altsaa anbefale, at man søger at komme til en Overenskomst om dette Forslag, og jeg venter, i Fald der skulde være divergerende Anskuelser, at den højtærede Minister vil gøre sit til at komme dem i Møde.

Den højtærede Formand bemærkede, at man i Forbindelse med dette Forslag ogsaa maatte omtale det næste Forslag, som kommer til Behandling. Som jeg har bemærket, staa disse Forslag jo i en vis Forbindelse med hinanden, idet de kunne influere paa hinandens Afgørelse. Jeg vil da sige, at Sagen næppe kan løses paa den Maade, som er foreslaaet af Regeringen, og som det har været foreslaaet tidligere. Jeg tror ikke,

det kan løses, uden at der tilvejebringes en Balance. Det Forslag, der foreligger, er egentlig det samme som tidligere, men paa en anden Maade, thi enten man giver 400,000 Kr. til Kolonierne som Tilskud fra Statskassen eller man fører det til Mellemregning, er i Realiteten næsten et og det samme. Det tror jeg ikke kan gaa. Jeg tror, at der maa kunne findes en Løsning gennem andre Statteforhold paa St. Croix. Det er dog aldeles urimeligt, at vi her hjemme, hvor man klager saa meget over de høje Statter, og forlanger Stattendbættelse, skulle betale saa store Stattebeløb for dem derovre. Her hjemme maa det gaa paa Gjendommene til Forringelse af deres Værdi. Naar Gjendommene ere faldne i Værdi, ere Statterne ikke faldne, men Statterne have første Prioritet, og saaledes burde det ogsaa være der. Jeg tvivler ikke om, at der maa kunne findes en hensigtsmæssig Ordning gennem en større Stat lagt paa Planterne. Man siger, at skønt Indtægterne gaa tilbage derovre, saa leve de dog ikke tilbageholdne, men der leves i en vis Overdaadighed, som stiller vore Godsejere her hjemme i Stygge. Med Hensyn til de andre Statter vil det ikke være utænkligt at forøge Kombodafgiften. Her hjemme har man ikke noget imod at forøge Spiritusafgiften, men man er meget betænkelig, hver Gang der er Tale om at forøge Skatten paa Spiritus for de sorte Arbejdere; og dog ere de vist meget mere hengivne til Spiritusnydelse end vore Arbejdere herhjemme. Jeg tror, at Statteforholdene derovre maa tages under alvorlig Overvejelse, og at man maa se at komme til et fornuftigt Resultat, saa at der kan bringes en Balance til Veje for Fremtiden. Uden dette faa vi ikke dette Spørgsmaal løst. Jeg skal henstille dette til det ærede Udvalgs og den højtærede Ministers Overvejelse. Jeg finder det ikke rigtigt, at der approberes saa store Udgifter derovre, saa at Mellemregningen nu løber op til omtrent 5½ Million Kr. Det finder jeg ikke ganske forsvarligt; og da vi nu have faaet en ny Regering, haaber jeg ogsaa, at den vil finde en Vej, ad hvilken vi kunne komme ud over denne Misère mellem Statskassen og Kolonierne.

N. Sørensen: Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem, som nu satte sig (Clausen), har Ret i sin Betragtning over de to foreliggende Lovforslag. Jeg er noget i Tvivl om, at det vil være rigtigt af os at vedtage Statskassens Overtagelse af Sukkerfogierne, før vi faa den anden ogsaa foreliggende Sag ordnet. Jeg tror, at disse to Spørgsmaal høre sammen.